

Fitxa 15

CALA EN TURQUETA

DADES GEOGRÀFIQUES I FÍSIQUES:

Municipi: Ciutadella.

Altres topònims: no se'n coneixen.

Àrees urbanes associades: no n'hi ha.

Accés: rodat; des de Ciutadella per la ronda Sud (RC-2) agafant el camí de Sant Joan de Missa; la platja té estacionament associat.

Orientació de la platja: sud.

Superfície de platja: 1.500 m².

Llargada de platja: 100 m.

Amplada mitjana de la platja: 20 m.

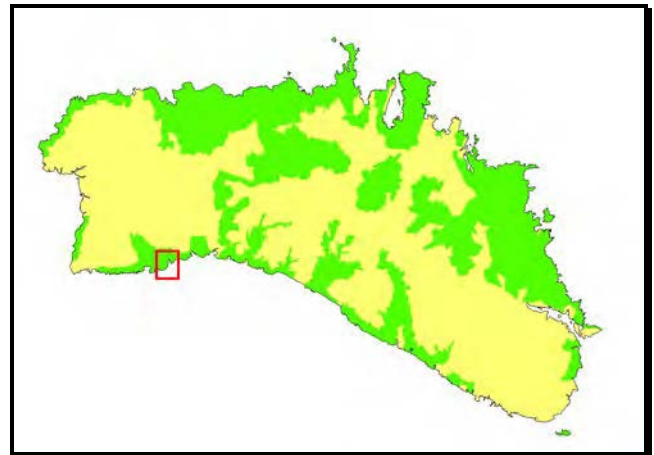
Grau de saturació de la platja: alt, en plena temporada.

La platja presenta un punt d'ancoratge d'embarcacions de tipus golondrines i elevada freqüentació d'embarcacions.

Geologia de l'entorn: plataforma carbonatada del Miocè superior, formada per calcàries blanques.

Composició del sediment: d'origen carbonatat orgànic (+90%), amb alta proporció de gra fi i color blanc.

Espai natural protegit: inclosa a l'Àrea Natural d'Especial Interès Me-14 i a la Xarxa Natura 2000.

SERVEIS DE PLATJA:

Classificació platges CIM: platja de tipus B (natural amb accés rodat).

Distància a l'estacionament: 900 m. A l'estacionament hi ha un servei de restauració de tipus baret.

Servei de socorrisme: hi ha servei de socorrisme i torres de vigilància.

Altres serveis: WC públics.

ENTORN I PAISATGE

Cala en Turqueta és una de les platges de Menorca que més apareix en postals i guies, fet que facilita que hi vagi un nombre elevat de persones. Es tracta d'una platja de mida mitjana, amb un sortint de roca que la divideix en dues meitats, ben diferents des del punt de vista naturalístic. Una se situa a la part de ponent, on antigament hi havia la sínia i al seu darrere l'hort (avui antiga zona d'estacionament). Aquesta està influenciada pel canaló que arriba a la platja i que periòdicament hi condueix torrentades ([vegeu foto adjacent](#)) que fan que l'arena d'aquesta zona encara tenguí un major dinamisme; en part per aquesta raó i també per l'elevada freqüentació humana. La meitat de llevant presenta morfologies dunars associades a la part alta de la platja. Es tracta de formes dunars davanteres que presenten un grau de conservació bo, tot i el seu grau de freqüentació. Aquestes formes dunars separen la platja d'una zona humida petita amb vegetació pròpia d'aquests indrets.

L'entorn de la platja està format per un continu de masses forestals de bosc mixt d'ullastres (*Olea europaea* var. *sylvestris*) i pins (*Pinus halepensis*), que s'estenen cap a l'interior i el litoral circumdant, i que constitueixen una de les masses boscoses més importants de la costa sud ([vegeu foto adjacent](#)). L'alzina (*Quercus ilex*) també hi és present als canalons i als barrancs.

La cala és més llarga (500 m aproximadament) que ampla, i està condicionada per dues petites xarxes torrencials. Els penyals solen ser baixos (menys de 5 metres), combinant les formes verticals i subverticals. Els fenòmens càrstics hi són freqüents, en els quals podem observar gran nombre de cavitats i esclatxes.

PLANTES I VEGETACIÓ

A la meitat de ponent la vegetació d'arenal és més aviat escassa, només hi solen ser presents les més pioneres i nitròfiles com ara el trèvol mascle (*Lotus cytisoides*), cornicelis (*Plantago coronopus*), l'espina-della (*Salsola kali*) o la malva de fulla grossa (*Lavatera arborea*) (vegeu foto de la dreta). L'altra part de la platja és una zona més estable, també no tan freqüentada, i això fa que la vegetació sigui més persistent. Així, a més de les espècies mencionades abans, també hi apareixen de manera més important plantes com la sempreviva (*Helichrysum stoechas*), el lliri de platja (*Pancreatium maritimum*), la lletrera de platja (*Euphorbia paralias*) o el fenàs de platja (*Elymus farctus*). Encara que en aquesta zona no hi arriba cap torrent al subsòl, sempre

sol haver-hi frescor, i això també afavoreix la presència de plantes que prefereixen els sòls humits, com ara els joncs (*Juncus acutus*) (vegeu foto de l'esquerra) o la mendastra (*Mentha rotundifolia*), que es poden veure a la part més posterior, ja arribant a les penyes.

ANIMALS

El sistema platja-duna és petit i per aquest motiu resulta difícil observar-hi animals propis d'aquests ambients. No obstant això, només entrant un poc cap a l'interior ens trobarem tot un conjunt de fauna forestal. D'entre els animals associats a les masses boscoses de Menorca, potser un dels que més destaca per la seva mida i abundància és el tudó (*Columba palumbus*), semblant a un colom però més gros i amb unes taques blanques a les ales i al coll. Anant per dins qualsevol bosc és difícil no sentir el seu pesat batre d'ales quan vola d'un arbre a un altre.

DINS LA MAR

A la zona de bany d'aquesta cala el fons és pràcticament tot arenós, exceptuant algunes mates de posidònia. Les zones de litoral rocós del fons i els costats alberguen comunitats d'algues típiques de qualsevol vorera de platja, amb *Chondrophyucus tenerrimus*, *Amphiroa rigida*, *Digenea simplex* i espècies del grup de les Dictyotals. També hi són presents i destaquen algunes algues vermelles (rodòfits) de tipus filamentós (vegeu foto adjacent).

Més cap a l'exterior de la cala, fora de la zona habitualment delimitada com a zona de bany, gairebé tot el fons està recobert per posidònia, planta amb una elevada producció i que protegeix les cales de l'onatge i, per tant, de l'erosió provocada pels temporals. Els peixos que es poden observar més habitualment a les praderies de posidònia són els esparralls (*Diplodus annularis*), les vaques (*Serranus scriba*) (vegeu foto adjacent) i les donzelles (*Coris julis*). Al litoral més exterior d'aquesta zona hi abunden poblacions d'algues del gènere *Cystoseira*, algues brunes utilitzades com a indicadores de la qualitat de l'aigua.

HISTÒRIA I SINGULARITATS

Darrere de la primera platja es pot observar la sínia d'on s'extreia l'aigua per regar l'antic hort que se sembrava, i on actualment hi ha el darrer aparcament (vegeu foto adjacent).

Al llarg de la platja i el seu entorn també es poden observar diverses casetes, sovint excavades a la roca, d'ús privat (per a lleure i de cap de setmana). Algunes d'aquestes casetes, amb el seu aspecte auster i tradicional, representen sens dubte una part més del patrimoni etnològic menorquí.